

Ulusal Tez Merkezi'nde Terörle Mücadele Konusunda Hazırlanan Tezlerin Bibliyometrik Analizi (2010-2025)

Bibliometric Analysis of Theses Prepared on Counter Terrorism at the National Thesis Center (2010-2025)

Mehmet YILDIZ * Cennete ÜSTEMEL **

ÖZET

Bu çalışma, Yükseköğretim Kurulu (YÖK) Ulusal Tez Merkezi'nde 2010 ile 2025 yılları arasında terörle mücadele konusunda hazırlanan lisansüstü tezlerin bibliyometrik yöntemlerle incelenmesini amaçlamaktadır. Araştırma, Türkiye'deki akademik yayın eğilimlerini nicel verilerle ortaya koyarak terörle mücadele alanındaki bilgi üretiminin genel bir portresini çıkarmayı ve gelecekteki çalışmalara rehberlik edecek kapsamlı bir veri tabanı oluşturmayı hedeflemektedir. Araştırma kapsamında, "Terörle Mücadele" anahtar kavramı kullanılarak yapılan tarama sonucunda belirlenen toplam 106 lisansüstü tez, yıl, üniversite, anabilim dalı, danışman unvanı, dil ve anahtar kelime gibi çeşitli bibliyometrik göstergeler ışığında değerlendirilmiştir. Analiz sonuçları, incelenen tezlerin büyük bir çoğunluğunun (%83,02) yüksek lisans düzeyinde olduğunu ve tez üretiminin yıl bazında belirgin dalgalanmalar gösterdiğini ortaya koymaktadır. En çok tezin yazıldığı üniversitenin Polis Akademisi (13 tez) olduğu, en yoğun çalışılan anabilim dallarının ise Uluslararası İlişkiler ve Siyaset Bilimi olduğu saptanmıştır. Ayrıca, tezlerin önemli bir kısmının (%75,47) Türkçe yazıldığı ve anahtar kelimelerin genellikle "terörizm", "terör" ve "terörle mücadele" gibi temel kavramlara odaklandığı gözlemlenmiştir. Bu bulgular, konunun Türkiye'de ulusal ve operasyonel ihtiyaçlara bağlı olarak, çok disiplinli bir akademik ilgiye sahip olduğunu ve bu araştırma alanının sürekli bir gelişim içinde olduğunu göstermektedir. Çalışma, literatürdeki mevcut boşlukları ve eğilimleri belirleyerek hem akademisyenlere hem de politika yapıcılara değerli bir bilgi zemini sunmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kavramlar: *Terörizm, Terörle Mücadele, Bibliyometrik Analiz, Türkiye, Akademik Araştırma*

ABSTRACT

This study aims to examine postgraduate theses prepared on the subject of counter-terrorism at the Council of Higher Education (YÖK) National Thesis Center between 2010 and 2025 using bibliometric methods. The research aims to reveal academic publication trends in Türkiye using quantitative data, provide a general portrait of knowledge production in the field of counter-terrorism, and to create a comprehensive database to guide future studies. Within the scope of the research, a total of 106 postgraduate theses, identified through a search using the key concept of "Fight Against Terrorism", were evaluated in light of various bibliometric indicators such as year, university, department, advisor title, language, and keywords. The analysis results reveal that the vast majority of the examined theses (83.02%) were at the master's level, and theses production fluctuated significantly by year. The university with the highest number of theses was the Police Academy (13 theses), while the most intensively studied departments were International Relations and Political Science. It was also observed that a significant portion of theses (75.47%) were written in Turkish, and the keywords generally focused on core concepts such as "terrorism", "terror", and "counter-terrorism". These findings demonstrate that the topic has a multidisciplinary academic interest in Türkiye, driven by national and operational needs, and that this research area is undergoing continuous development. The study aims to provide valuable information to both academics and policymakers by identifying existing gaps and trends in the literature.

Keywords: *Terrorism, Counter Terrorism, Bibliometric Analysis, Türkiye, Academic Research*

* *Bilim Uzmanı, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, LEE, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, yldzml@gmail.com, 0000-0003-4472-7220*

** *Doktora Öğrencisi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, LEE, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü cenneteustemel@gmail.com, 0009-0006-1903-2426*

GİRİŞ

Terör kelimesi, Fransızca “terreur” kelimesinden gelmektedir ve Türkçede “yıldırı” anlamına gelir. İlk olarak Fransız Devrimi sırasında, demokrasiyi ve eşitliği sağlamak amacıyla baskı ve şiddet uygulayan Jakoben grubu için kullanılmıştır. Terör, genel olarak şiddet hareketlerini içerir ve örgütlü, kuralsız şiddet olarak tanımlanabilir. İnsanların yaşam hakkı başta olmak üzere, temel hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasına yönelik şiddet eylemlerini kapsamaktadır. Dolayısıyla terör, kargaşa yaratan, hakları göz ardı eden ve belirli bir amaç doğrultusunda yürütülen kanun dışı hareketlerin tümüdür (Parlak, 2011). Terörizm ise, bu terör yöntemlerinin siyasi amaçlar doğrultusunda, sistematik ve sürekli bir şekilde kullanıldığı bir stratejidir. Terör kavramı korkuyu ifade ederken, terörizm buna süreklilik ve siyasi içerik eklemektedir. Terörizm, korkutma ve yıldırma araçlarıyla, ulaşılması zor hedeflere ulaşmak için sistematik bir şekilde şiddet kullanılmasını içermektedir (Şimşek, 2016). Terörizmin literatürde şiddet içeren eylemler, bu eylemlerin sivil ya da asker ayrımı olmaksızın tüm kişilere yönelik olması ve bu eylemlerin politik bir amaç taşıması olmak üzere üç önemli unsuru vardır (Öktem, 2004; Aydın, 2006; Salman, 2021).

Terörizm, dünya genelinde ciddi bir sorun teşkil etmekte ve özellikle Soğuk Savaş döneminden itibaren etkisini artırmaktadır. Hem ulusal hem de uluslararası düzeyde güvenlik için büyük bir tehdit oluşturduğu kabul edilmektedir. Devletlerin terörle mücadelesi, kamu yönetimini de yakından ilgilendiren bir konudur (Gürel, 2015). Günümüzde de terörizmle mücadele, yalnızca silahlarla yapılan bir mücadele olarak değil, aynı zamanda toplumsal bir mesele olarak da ele alınmaktadır. Bu daha geniş kapsamlı yaklaşım, yalnızca asker ve polis gibi silahlı kuvvetleri değil, aynı zamanda yerel yönetimler, akademisyenler ve sivil toplum kuruluşları gibi kilit aktörleri de kapsamaktadır (Polat, 2017; Seren ve Gültekin, 2022). Konuya ilişkin yapılan çalışmalar ise terörizmin nedenlerini, insanları suça ve terörizme iten unsurları ve terörist grupların nasıl üye topladığını anlamaya odaklanmaktadır. Amaç, yalnızca teröristleri öldürmek veya yakalamak değil, terörizmin ardındaki nedenleri ortadan kaldırmaktır. Bu, terörizmi bir bütün olarak görmeyi ve ona karşı kapsamlı bir mücadele yürütmeyi gerektirmektedir (Usta, 2023). Zira terör örgütlerinin en güçlü silahı, devletin hatalarıdır. Bu nedenle, terörle mücadelenin insan haklarına saygılı ve hukukun üstünlüğüne uygun olarak, sıfır hata ile yapılması gerekmektedir. Engelleme, kişinin suça/teröre bulaşmadan önlenmesi ve mücadelenin şiddet ortamına taşınmadan gerçekleştirilmesi önemlidir (Coşgun, 2017). Koruyucu sağlık hizmetleri gibi, terör önleme çalışmaları da en az riskle ve maliyetle yapılmalıdır. Sosyal politika uygulamaları, teröre bulaşma ihtimali olan kişilerin yollarını kapatır ve etkili bir mücadele sağlamaktadır (Beren, 2011).

Verilen bilgilerden hareketle konuya ilişkin literatürün kapsamlı bir incelenmesinin sağlanması gerektiği kanısına varılmış ve bu çalışmada 2010-2025 yılları arasında terörle mücadele alanında hazırlanan lisansüstü tezlerin bibliyometrik bir yaklaşımla incelenmesi hedeflenmiştir. Araştırmanın temel amacı, Türkiye'deki akademik yayın eğilimlerini nicel verilerle belirlemek, terörle mücadele alanındaki bilgi üretiminin haritasını çıkarmak ve bu bulgular ışığında gelecekteki çalışmalara yön vermek ve veri tabanı oluşturmaktır. Bu bağlamda, çalışmaya konu olan tezler çeşitli bibliyometrik göstergeler ışığında değerlendirilmiştir.

1.BÜTÜNCÜL OLARAK TERÖRLE MÜCADELE

Terör, modern çağda politik mesajları iletme için şiddet eylemleri kullanan bir iletişim stratejisi olarak tanımlanmaktadır (Turaç, 2021). Terörün en belirgin özelliği, sivillere yönelik şiddet içermesidir. Terörle mücadele anlayışını iyi kavrayabilmek için terör, terörist ve terörizm kavramlarına odaklanmak gerekmektedir. Terör, stratejik eylem ve stratejik söylem olarak ayrılmakta olduğundan ülkelerin de tarihleri, politik değerleri ve coğrafi konumları, terörle mücadele stratejilerinde önemli farklılıklar yaratmaktadır. Örneğin, ABD ile Avrupa ülkeleri arasında 9/11 saldırılarına yönelik farklı politikalar geliştirilmiştir. Ayrıca, zamanla değişen koşullara göre ülkeler, terörle mücadele politikalarını revize etmektedir. Türkiye'nin terörle mücadele stratejisi dört dönem üzerinden incelenebilmektedir (Ağkaya, 2018; Koyutürk ve Şahin, 2022).

Türkiye açısından değerlendirildiğinde sistematik terör hareketleriyle ilk defa 1960'lı yıllarda Soğuk Savaş sırasında karşılaşmıştır. Bu dönemde güvenlik politikaları çoğunlukla tepkisel olarak yapılmış olup terörün nedenleri üzerinde durulmadığı görülmektedir. Sadece güvenlik güçlerine odaklanarak terörle mücadele edilmiş; sivil inisiyatif ve diğer projelere gereken önem verilmemiştir (Alptekin, 2018). 1980'lerde ise Türkiye, etnik terörle tanışmış ve bu dönemde terörle mücadele politikalarının güvenlik merkezli olmaması gerektiği konusunda farklı görüşler ortaya çıkmıştır. 1990'lar, dini istismar eden terör örgütleriyle tanışma dönemi olmuş; bu dönemde güvenlik politikaları deneyimlerin uygulamaya konduğu bir süreç olmuştur. 2000'li yıllarda ise Hizbullah'a karşı yürütülen operasyonlar, güvenlik güçlerinin koordinasyonu ve bilgi paylaşımı ile yapılmış, bu da terör örgütüne büyük zarar vermiştir (Gökdağ, 2023). Türkiye'nin terörle mücadeledeki başarıları güvenlik güçlerinin kazanımları ve sosyal, ekonomik, yasal, politik kazanımlar olarak iki ana grupta ele almaktadırlar. İlk grup, teröristle mücadelede profesyonelliği yakalamayı ifade ederken, ikinci grup terörün söylem alanı ile mücadeleyi ve bu alandaki projeleri içermektedir (Akbulut ve Beren, 2014).

Terörle mücadelede asker ve polis dışında, yerel yönetimler, STK'lar, üniversiteler ve araştırma merkezleri gibi toplumsal aktörlerin de önemli olduğu vurgulanmaktadır. Siyasal aktörlerin başlattığı "demokratik açılım" projeleri, akademik çalışmalar ve STK projeleri ile terörle mücadelede bir dönüşüm yaşanmaktadır; mücadele, cezalandırmadan destekleyici stratejilere kaydırılmaktadır (Akbulut ve Beren, 2014). Dolayısıyla terörle mücadele, üniversiteleri, araştırma merkezlerini, düşünce kuruluşlarını, STK'ları ve kamu kurumlarını kapsamaktadır. Soruna çeşitli anlayışlar ve çözümler getirerek; terörizmi anlamaya ve proaktif önlemler için terörizme yol açan faktörleri azaltmaya odaklanmaktadır (Törel, 2004).

2000'li yıllardan bu yana, terörle mücadelede stratejilerin revize edilmesi ihtiyacı doğmuştur. Reaktif ve duygusal yaklaşımlar yerine, proaktif ve rasyonel stratejiler önerilmektedir. Bu, yalnızca terör eylemlerinin nasıl hızlı ve net bir şekilde açıklığa kavuşturulacağını değil, aynı zamanda terörizmin önlenmesine de odaklanmayı içermektedir (Akbulut ve Beren, 2014). Önleme projeleri, hem eski teröristleri topluma entegre etmeyi hem de terör gruplarına katılma riski taşıyan gençlerle çalışarak suç veya terörizme katılımlarını en aza indirmeyi amaçlamaktadır (Beren, 2013).

2.TERÖRLE MÜCADELEDE FAALİYETLER

Türkiye, terörle tanıştığı erken dönemlerden itibaren 1960'lı yıllardan itibaren çeşitli terör faaliyetleri ile karşılaşmıştır. 1980'lerden sonra PKK (Kürdistan İşçi Partisi) ile bu olaylar özdeşleşmiştir. PKK dışında, El Kaide gibi dış kaynaklı örgütler de Türkiye'ye zarar vermektedir. Son yıllarda Türkiye'nin terörle mücadele stratejisi “terör örgütünün yalnızlaştırılması” üzerine kurulmuştur. Bu strateji, terörün kaynaklarını kısıtlamayı ve terörü hızla ortadan kaldırmayı amaçlamaktadır (Acar ve Güven, 2022). Türkiye’de İçişleri Bakanlığı ve Genel Kurmay Başkanlığı, terörün neden olduğu krizlerle başa çıkmak için önemli görevler üstlenmiştir. Bu krizler karşısında özel bir yapı olmamakla birlikte, güvenlik güçleri ve istihbarat birimleri müdahalelerde bulunmaktadır. Terörle mücadele, kırsal alanda Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) tarafından, şehirlerde ise Polis Teşkilatı tarafından yürütülmektedir (Demir, 2022).

21. yüzyılla birlikte “Yeni Kamu Yönetimi Anlayışı” ile güvenlik politikalarının gözden geçirilmesine neden olmuş ve daha saydam uygulamalara geçiş yapılmıştır. Toplum Destekli Polis uygulaması ile vatandaşların kendi güvenliklerine katılımı teşvik edilmiştir. Türk Polis Teşkilatı'nın görevleri arasında teröristlerin finansman kaynaklarını yok etmek, şehirdeki terör olaylarına müdahale etmek yer almaktadır. Terörle mücadelede sadece polisiye tedbirlerin yeterli olmayacağı, güvenlik politikalarının sosyo-ekonomik destekle güçlendirilmesi gerektiği de vurgulanmaktadır. Millî Savunma Bakanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü, bu amaçla özel birim ve daireler kurmuştur (Güler ve Yılmaz, 2019).

3.KAMU GÜVENLİĞİ AÇISINDAN TERÖRLE MÜCADELE

Kamu güvenliği, güvenlik kavramıyla doğrudan ilişkilidir. Güvenlik, toplumda yasal düzenin sürdürülmesi ve insanların korkusuzca yaşayabilmesi anlamına gelmektedir. “Securitas” kelimesi, tarihsel olarak Cicero ve Lucretius tarafından kullanılmıştır. Zamanla, Thomas Hobbes gibi düşünürler tarafından değişim geçirmiş ve günümüzdeki anlamını kazanmıştır. Güvenliğin sağlanmadığı yerde insanların normal bir yaşam sürmesinin mümkün olmadığı ifade edilmektedir (Güler ve Kalkan, 2023).

Güvenlik kavramı, ulusal güvenlik, insani güvenlik, toplumsal güvenlik ve kamu güvenliği gibi terimlerle sıklıkla bir arada kullanılmaktadır. Devlet açısından bakıldığında, güvenlik genellikle “ulusal güvenlik” veya “kamu güvenliği” olarak kategorize edilmektedir. Ulusal güvenlik, devletin askeri güç gerektiren tehditler karşısındaki durumunu ifade ederken, kamu güvenliği, daha az acil olan tehditler için devletin alacağı önlemleri kapsamaktadır. Kamu güvenliği, yurttaşların, organizasyonların ve kurumların sağlıkları ve huzurları için devletin sağladığı koruma işlevlerinin tamamını içermektedir. Bu kapsamda, yurttaşların yaşama hakkının korunması ve güvenliğin devlet tarafından sağlanması ön plandadır (Barbak, 2017). Kamu güvenliği, devletin sunduğu emniyet hizmetlerinin geneli olarak tanımlandığı için iç güvenlik kavramıyla yakından ilişkilidir. İç güvenlik, ülke içinde oluşabilecek tehditlerden yurttaşları koruma ve huzurlarını sağlama amacı taşır. Türkiye gibi terör sorunları olan ülkelerde kamu güvenliği, terörle mücadele çabaları nedeniyle iç güvenlik kavramıyla eş anlamlı olarak kullanılmaktadır (Özgür ve Erciyes, 2017).

Türkiye Anayasası'nın beşinci maddesi, devletin temel amaçlarının arasında kamu güvenliğini sağlamak olduğunu belirtmektedir. Bu, devletin bireylerin temel haklarını koruması ve refahlarını artırması yönünde sorumluluğunu açıkça ifade etmektedir. Ayrıca, milli güvenlik kavramı da anayasal düzenin, milli varlığın ve bütün menfaatlerin iç ve dış tehditlere karşı korunmasını sağlamayı amaçlamaktadır (Çetindağ, 2004; Acaray, 2021).

4. ARAŞTIRMANIN METODOLOJİSİ

Makalenin bu bölümünde, gerçekleştirilen bibliyometrik analizin metodolojik çerçevesi ayrıntılı bir biçimde açıklanmaktadır. Araştırmanın temel yapısı, amacı, kapsamı, veri toplama ve analiz süreçleri şeffaf ve sistematik bir yaklaşımla ele alınmıştır.

4.1. Araştırmanın Konusu, Amacı ve Önemi

Bu çalışmanın konusu, Türkiye'deki terör ve güvenlik alanında 2010-2025 yılları arasında hazırlanan lisansüstü tezlerin bibliyometrik açıdan analiz edilmesidir. Bu kapsamda, Yükseköğretim Kurulu (YÖK) Ulusal Tez Merkezi veri tabanında erişime açık olan tezler derlenerek tür, yıl, üniversite, anabilim dalı, danışman unvanı ve anahtar kelime gibi değişkenler bağlamında incelenmiştir. Bu sistematik inceleme, söz konusu alandaki akademik üretimin yönelimlerini, yoğunlaştığı temaları ve zaman içerisindeki gelişimini belirgin bir şekilde ortaya koymayı amaçlamıştır.

Araştırmanın temel amacı, Türkiye'de terör ve güvenlik konularında yürütülen akademik çalışmaların güncel durumunu tespit etmek, bu alandaki eğilimleri belirlemek ve literatürün genel yapısı hakkında detaylı değerlendirmelerde bulunmaktır. Bu amaçla tezlerin niceliksel dağılımı, belirli kurumların akademik üretimde öne çıkışı, yıllara göre yaşanan artış ve azalışlar ile kullanılan anahtar kavramların çeşitliliği detaylı bir biçimde incelenmiştir. Bu bulgularla hem akademisyenler hem de karar alıcılar için gelecekteki araştırmalara ve politika üretim süreçlerine ışık tutacak, bilgiye dayalı bir zemin oluşturulması hedeflenmektedir.

Çalışmanın önemi, Türkiye'nin ulusal güvenlik gündeminde kalıcı bir yer edinen terörle mücadele konusunun, akademik camiada nasıl işlendiğini sistematik bir yaklaşımla görünür kılmasıdır. Bulgular, özellikle 2015 sonrası dönemde gözlemlenen akademik ilginin artışının, toplumsal gelişmeler ile bilimsel üretim arasındaki güçlü ilişkiyi gözler önüne serdiğini göstermektedir.

4.2. Araştırmanın Yöntemi

Bu çalışmada bilimsel yayınların istatistiksel ve nicel yöntemlerle analiz edildiği bibliyometrik analiz yöntemi kullanılmıştır. Bibliyometrik çalışmalar, belirli bir araştırma alanındaki bilimsel üretimi sayısal verilerle inceleyen ve bu alanın gelişim yönelimlerini, mevcut araştırma boşluklarını, en fazla katkı sağlayan araştırmacıları ve etkili yayınları ortaya koyan önemli araçlardır (Sönmez, 2020). Bibliyometrik çalışmalar, belirli bir araştırma alanındaki bilimsel üretimi farklı parametreler üzerinden istatistiksel olarak incelemeyi amaçlar. Bu yöntem, akademik çalışmaların sistematik bir derlemesine dayanır ve araştırılan konuların analizinde yayın tarihi, analiz birimi, yayımlandığı yer, örneklem birimi ve araştırma alanı gibi değişkenler dikkate alınır. Böylece literatür taraması daha kapsamlı ve sistematik bir

biçimde yürütülerek, bilimsel bilginin yapısı ve dinamikleri daha iyi anlaşılır (Güçlü, 2014). Bu kapsamda, terör ve güvenlik alanında hazırlanan lisansüstü tezler, sistematik bir biçimde sınıflandırılarak ve nicel göstergelerle değerlendirilerek incelenmiştir. Bu süreçte, toplanan verilerin düzenlenmesi, kategorize edilmesi ve temel istatistiksel frekans hesaplamalarının yapılması için “Microsoft Excel” programından faydalanılmıştır. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden biri olan doküman incelemesi tekniğinden yararlanmıştır. Bu teknik, veri toplama sürecini organize ve yapılandırılmış bir hale getirerek, incelenen belgelerden amaca uygun bilgilerin toplanmasına olanak tanımıştır. Bu yaklaşım, belirlenen tezlerin bibliyometrik özelliklerinin detaylı bir şekilde saptanması ve yorumlanması için sağlam bir zemin oluşturmuştur.

4.3. Araştırmanın Evreni ve Örneklemi

Çalışma YÖK Ulusal Tez Merkezi veri tabanı üzerinden “Terörle Mücadele” anahtar kelimesi ile yapılan arama sonucunda, tez başlıklarında bu anahtar kelimeye yer verilen ve erişime açık olan 106 adet lisansüstü tezdendir. Örneklem, 2010 yılında yayımlanan ilk tezdenden 2025 yılına kadar olan dönemi kapsamaktadır. Erişim kısıtlaması bulunan tezler, veri setinin dışında bırakılarak çalışmanın şeffaflığı ve veri güvenilirliği sağlanmıştır.

4.4. Araştırma Verilerinin Toplanması ve Analizi

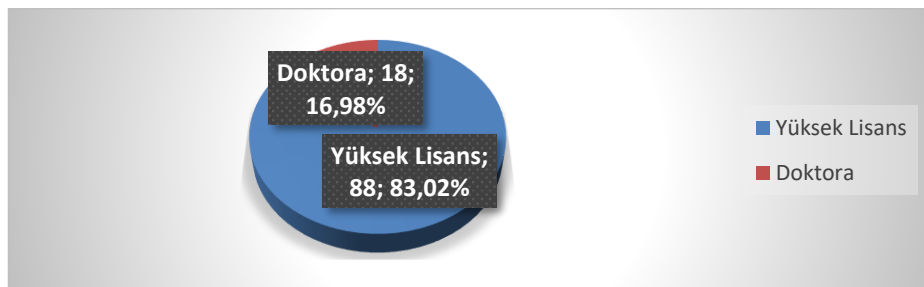
Araştırma verilerinin tamamı YÖK Ulusal Tez Merkezi veri tabanından elde edilmiştir. Belirlenen 106 tez, içerik analizi yöntemi kullanılarak titizlikle incelenmiştir. Bu süreçte, her bir tezdenden toplanan veriler; tezin hazırlandığı yıl, üniversite adı, enstitü bilgileri, anabilim dalı, yazım dili, tezin türü (yüksek lisans/doktora), danışman unvanı, sayfa sayısı ve anahtar kelimeler şeklinde kaydedilmiştir.

Bu verilerin toplanmasıyla, terörle mücadele alanındaki mevcut literatürün genel bir “portresi” çıkarılması amaçlanmıştır. Elde edilen nitel veriler, nicel verilere dönüştürülmüş ve grafik ile tablo halinde sunulmuştur. Verilerin bu şekilde düzenlenmesi, çalışmanın amaçlarına uygun olarak tanımlanmasını ve yorumlanmasını sağlamış, böylece literatürdeki mevcut boşlukların ve yönelimlerin tespit edilmesine yardımcı olmuştur.

4.5. Araştırmanın Bulguları

Bu başlık altında araştırmanın sorunsallarını yanıtlamaya yönelik analiz bulguları yorumlanmıştır.

Grafik 1. Terörle Mücadele Konusunda Hazırlanmış Tezlerin Tür Bazında Dağılımı

Grafik 1 terörle mücadele alanında hazırlanmış tezlerin tür bazındaki dağılımını ortaya koymaktadır. Analiz edilen verilere göre, bu konuda toplam 106 tez üretildiği belirlenmiştir. Bu tezin 88'i (%83,02) yüksek lisans düzeyinde, 18'i (%16,98) ise doktora düzeyinde tamamlanmıştır. Bu oransal dağılım, söz konusu alandaki akademik üretimin ağırlıklı olarak yüksek lisans seviyesinde yoğunlaştığını ortaya koymaktadır. Doktora tezlerinin görece düşük sayıda olması, disiplinin teorik gelişim sürecinin devam etmekte olduğuna dair bir gösterge olarak yorumlanabilir. Zira doktora araştırmaları, bir alana özgün katkılar sağlamayı, yeni teorik çerçeveler oluşturmayı ve mevcut kuramsal yaklaşımları derinlemesine analiz etmeyi amaçlamaktadır

Tablo 1. Terörle Mücadele Konusunda Hazırlanmış Tezlerin Yıllara ve Tez Türüne Göre Dağılımı

<i>Yıl</i>	<i>Yüksek Lisans Tezi Sayısı</i>	<i>Doktora Tezi Sayısı</i>	<i>Toplam Tez Sayısı</i>
2010	5	2	7
2011	7	0	7
2012	1	0	1
2013	6	1	7
2014	5	1	6
2015	2	2	4
2016	5	0	5
2017	3	1	4
2018	4	3	7
2019	5	3	8
2020	4	1	5
2021	9	1	10
2022	14	2	16
2023	9	0	9
2024	8	1	9
2025	1	0	1

Tablo 1 terörle mücadele alanında hazırlanmış tezlerin yıl ve tür bazındaki dağılımını ortaya koymaktadır. Analiz edilen verilere göre, bu konuda toplam 106 tez üretildiği belirlenmiştir. Yüksek lisans tezleri incelendiğinde, 2022 yılı 14 tez ile en yüksek tez sayısına ulaşılan yıl olarak öne çıkmaktadır. Bunu takiben, 2021 ve 2023 yıllarında 9'ar tez, 2024 yılında 8 tez, 2011 yılında 7 tez, 2013 yılında 6 tez ve 2014, 2016 ile 2019 yıllarında 5'er tez hazırlanmıştır. Yüksek lisans tez sayısının en düşük olduğu yıllar ise 1'er tez ile 2012 ve 2025 olarak kaydedilmiştir. Doktora tezleri özelinde ise, 2018 ve 2019 yılları 3'er tez ile en yüksek üretim sayısına ulaşmıştır. Buna karşın, 2011, 2012, 2016, 2023 ve 2025 yıllarında hiç doktora tezi hazırlanmadığı görülmektedir. Genel olarak, doktora tez sayılarının yıllık bazda 0 ile 3 arasında değiştiği ve istikrarlı bir artış eğilimi göstermediği saptanmıştır.

İncelenen dönemde (2010-2025), tez üretiminde gözlemlenen eğilimler, belirgin bir istikrardan ziyade önemli dalgalanmaların hâkim olduğunu göstermektedir. Veriler, en düşük tez sayısının 2012 yılında tek bir tez ile kaydedildiğini ve bu sayının 2022 yılında 16 tez ile en yüksek seviyeye ulaştığını ortaya koymaktadır. Veriler, her yıl yüksek lisans tezlerinin doktora tezlerinin sayısının üzerinde olduğunu göstermektedir. Bu durum, toplam akademik üretimin temelini yüksek lisans düzeyindeki çalışmaların oluşturduğunu ve bu tezlerin, genel üretim hacminin ana itici gücü olduğunu göstermektedir.

Tablo 2. Terörle Mücadele Konusunda Hazırlanmış Tezlerin Üniversite Bazında Dağılımları

<i>Üniversite</i>	<i>Sayı</i>	<i>Üniversite</i>	<i>Sayı</i>
Polis Akademisi	13	Kocaeli Üniversitesi	1
Afyon Kocatepe Üniversitesi	4	Adnan Menderes Üniversitesi	1
Milli Savunma Üniversitesi	4	Akdeniz Üniversitesi	1
Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi	3	Altınbaş Üniversitesi	1
Gazi Üniversitesi	3	Ankara Üniversitesi	1
İstanbul Aydın Üniversitesi	3	Balıkesir Üniversitesi	1
İstanbul Bilgi Üniversitesi	3	Çukurova Üniversitesi	1
İstanbul Gelişim Üniversitesi	3	Dumlupınar Üniversitesi	1
Kapadokya Üniversitesi	3	Fırat Üniversitesi	1
Marmara Üniversitesi	3	Gaziantep Üniversitesi	1
Selçuk Üniversitesi	3	Hacettepe Üniversitesi	1
MEF Üniversitesi	2	Hasan Kalyoncu Üniversitesi	1
Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi	2	İhsan Doğramacı Bilkent Üniversitesi	1
Dokuz Eylül Üniversitesi	2	İstanbul Ayyansaray Üniversitesi	1
Galatasaray Üniversitesi	2	İstanbul Medeniyet Üniversitesi	1
Harp Akademileri Komutanlığı	2	İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi	1
İstanbul Arel Üniversitesi	2	İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi	1
İstanbul Medipol Üniversitesi	2	Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi	1
İstanbul Ticaret Üniversitesi	2	Karabük Üniversitesi	1
İstanbul Üniversitesi	2	Karadeniz Teknik Üniversitesi	1
Kara Harp Okulu Komutanlığı	2	Necmettin Erbakan Üniversitesi	1
Orta Doğu Teknik Üniversitesi	2	Sakarya Üniversitesi	1
Sabancı Üniversitesi	2	Süleyman Demirel Üniversitesi	1
Yalova Üniversitesi	2	Tarsus Üniversitesi	1
Yeni Yüzyıl Üniversitesi	2	Turgut Özal Üniversitesi	1
Zirve Üniversitesi	2	Tilburg University	1
		The Naval Postgraduate School	1
		University of Aberdeen	1
		Türk Alman Üniversitesi	1
		Ufuk Üniversitesi	1
		Yıldız Teknik Üniversitesi	1

Tablo 2’de terörle mücadele konusuna ilişkin üniversite düzeyinde yapılan tezlerin dağılımı verilmektedir. Tablodan da görüldüğü üzere en fazla tez çalışması, 13 adet tez ile Polis Akademisi’nde gerçekleştirilmiştir. Bu çalışmayı 4 teze Afyon Kocatepe Üniversitesi ve Milli Savunma Üniversitesi izlemiştir. Sıralamayı 3 teze Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Gazi Üniversitesi, İstanbul Aydın Üniversitesi, İstanbul Bilgi Üniversitesi, İstanbul Gelişim Üniversitesi, Kapadokya Üniversitesi, Marmara Üniversitesi ve Selçuk Üniversitesi izlemiştir. Listenin devamında, iki veya bir teze temsil edilen çok sayıda üniversite bulunmaktadır. MEF, Dokuz Eylül, Galatasaray, İstanbul Üniversitesi gibi köklü kurumların yanı sıra, Tilburg University, The Naval Postgraduate School ve University of Aberdeen gibi uluslararası üniversiteler de listede yer almaktadır. Elde edilen veriler, terörle mücadele konusundaki akademik çalışmaların temel olarak Polis Akademisi ve Milli Savunma Üniversitesi gibi kurumsal odak noktalarında yoğunlaştığını, ancak aynı zamanda birçok farklı üniversiteden gelen bireysel çalışmalarla geniş bir alana yayıldığını ortaya koymaktadır.

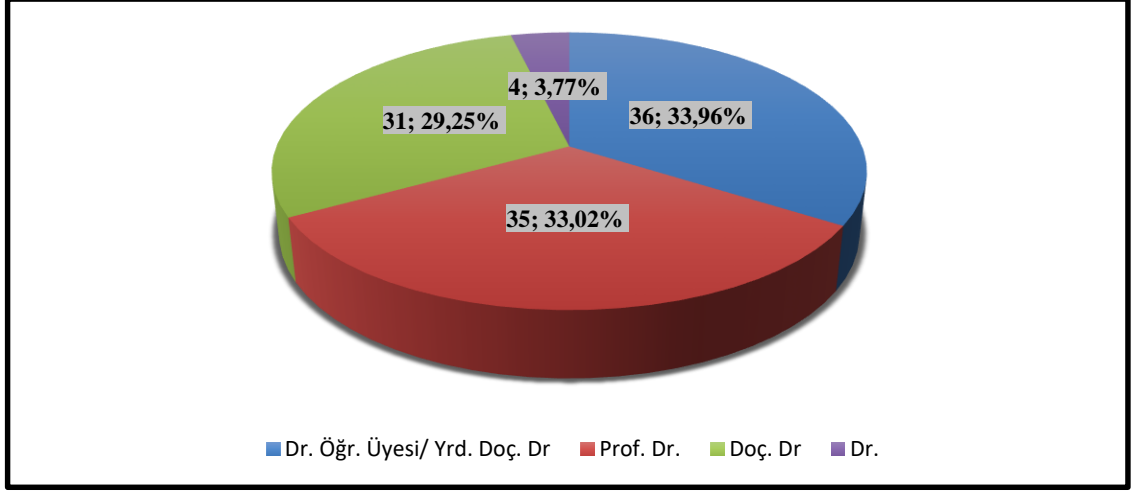
Tablo 3. Terörle Mücadele Konusunda Hazırlanmış Tezlerin Anabilim Bazında Dağılımları

<i>Anabilim Dalı</i>	<i>Sayı</i>	<i>Oran</i>	<i>Anabilim Dalı</i>	<i>Sayı</i>	<i>Oran</i>
Uluslararası İlişkiler	21	19,81	İdare Hukuku	1	0,94
Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler	14	13,21	İletişim Bilimleri	1	0,94
Kamu Hukuku	11	10,38	İnsan Hakları	1	0,94
Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi	9	8,49	İnsan Hakları Hukuku	1	0,94
Uluslararası Güvenlik	8	7,55	Kamu Yönetimi ve Siyaset Bilimi	1	0,94
Sosyoloji	5	4,72	Kültürel İncelemeler	1	0,94
Güvenlik Stratejileri ve Yönetimi	4	3,77	Küresel Çalışmalar	1	0,94
Kamu Yönetimi	4	3,77	Siyaset Bilimi	1	0,94
Güvenlik Bilimleri	3	2,83	Sosyal Bilimler	1	0,94
Avrupa Birliği Siyaseti ve Uluslararası İlişkiler	2	1,89	Suç Araştırmaları	1	0,94
Avrupa Çalışmaları	2	1,89	Uluslararası Güvenlik ve Strateji Çalışmaları	1	0,94
İstihbarat Çalışmaları	2	1,89	Uluslararası Güvenlik ve Terörizm	1	0,94
Savaş Araştırmaları	2	1,89	Uluslararası Ticaret Hukuku ve Avrupa Birliği	1	0,94
Uluslararası Politik Ekonomi	1	0,94	Yöneylem Araştırması	1	0,94
Avrupa ve Uluslararası İlişkiler	1	0,94			
Grafik	1	0,94			
Halkla İlişkiler ve Tanıtım	1	0,94			
Hukuk	1	0,94			

Tablo 3’de terörle mücadele konusuyula ilgili çalışılan tezlerin anabilim dalları dağılımı verilmektedir. Tabloya göre, terörle mücadele konulu tezlerin en yoğun olarak hazırlandığı anabilim dalı, 21 tez ve %19,81’lik oranla Uluslararası İlişkilerdir. İkinci ve üçüncü sırada ise sırasıyla Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler (14 tez, %13,21) ve Kamu Hukuku (11 tez, %10,38) yer almaktadır. Siyaset bilimi, terör örgütlerinin siyasal motivasyonlarını, devletlerin terörle mücadele stratejilerini ve terörizmin siyasal sonuçlarını incelerken, kamu hukuku ise bu mücadelenin yasal çerçevesini, anayasal sınırlarını ve insan hakları bağlamını ele almaktadır. En çok tez üreten ilk üç anabilim dalının ardından, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi (9 tez, %8,49) ile Uluslararası Güvenlik (8 tez, %7,55) gibi ilgili alanlar yer almaktadır. Bulgularda dikkat çekici kısımlarından biri de çok sayıda anabilim dalının tek bir tezle temsil edilmesidir. İdare Hukuku, İletişim Bilimleri, İnsan Hakları, Suç Araştırmaları gibi toplamda 18 farklı disiplin, konuya kendi özgün perspektiflerinden katkı sağlamıştır. Bu durum, terörizm

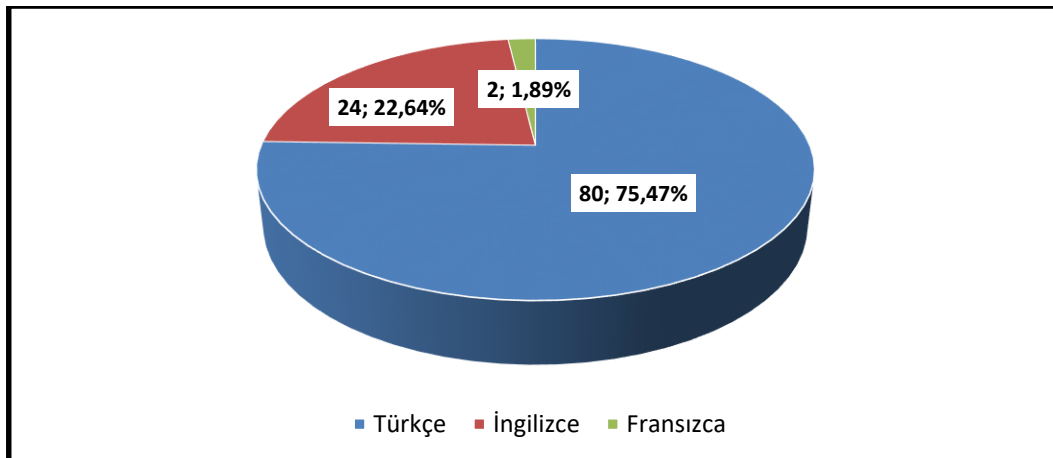
olgusunun sadece askeri veya siyasi bir sorun olmadığını, aynı zamanda sosyolojik, psikolojik, hukuki ve kültürel boyutları da olan karmaşık bir yapıya sahip olduğunu, konunun ne kadar geniş bir yelpazede incelenebileceğini göstermektedir.

Grafik 2. Terörle Mücadele Konusunda Hazırlanmış Tezlerin Danışman Unvanı Bazında Dağılımları

Grafik 2'deki verilere göre, terörle mücadele konusunda hazırlanan tezlerin danışman unvanlarına göre dağılımı incelenmiştir. İlk sırada Dr.Öğr.Üyesi ve Yrd.Doç. unvanına sahip danışmanlar, 36 tezle toplamın %33,96'sına denk gelmektedir (Eski tarihli tezlerde sıklıkla rastlanan “Yrd. Doç. Dr.” unvanı ile 2018 yılında yürürlüğe giren yeni akademik düzenlemelerle kullanılan “Dr. Öğr. Üyesi” unvanı, eşdeğer oldukları gerekçesiyle tek bir kategoride -Dr. Öğr. Üyesi / Yrd. Doç. Dr.- birleştirilmiştir). Tez danışmanlığı ikinci sırada Prof. Dr. unvanına sahip danışmanlar tarafından yürütülmüştür. Prof. Dr. unvanına sahip danışmanlar, toplam 106 tezin 35'ine danışmanlık yaparak %33,02 orana sahiptir. Doç. Dr. unvanına sahip danışmanlar ise 31 tezle üçüncü sırada yer alarak toplamın %29,25'ini oluştururken sadece doktor unvanına sahip danışmanlar ise 4 tezle en düşük oranı, yani %3,77'yi temsil etmektedir. Sonuç olarak, incelenen tezlerin büyük çoğunluğuna (%62,27) Prof. Dr. ve Doç. Dr. unvanına sahip danışmanlar rehberlik etmiştir.

Grafik 3. Terörle Mücadele Konusunda Hazırlanmış Tezlerin Yazım Dili Bazında Dağılımları

Grafik 3'teki verilere göre, terörle mücadele konulu tezlerin yazım dillerine göre dağılımı incelenmiştir. Tezlerin büyük bir çoğunluğu Türkçe olarak kaleme alınmıştır. Toplam 106 tezin 80'i Türkçe yazılmıştır, bu da tüm tezlerin %75,47'sine karşılık gelmektedir. İngilizce olarak yazılan tezlerin sayısı 24 olup, bu oran %22,64'tür. Fransızca yazılan tezlerin sayısı ise 2 olup, bu oranın %1,89'a denk geldiği görülmektedir.

Tablo 4. Terörle Mücadele Konusunda Hazırlanmış Tezlerin Yüksek Lisans Bazında Sayfa Sayısı Dağılımları

<i>Sayfa Aralığı</i>	<i>Sayı</i>	<i>Yüzde (%)</i>
0 - 100	12	13.64%
101- 200	66	75.00%
201- 300	8	9.09%
301- 400	2	2.27%
401- 500	0	0.00
501- 600	0	0.00
601- 700	0	0.00

Tablo 4, terörle mücadele konusunda hazırlanmış tezlerin yüksek lisans bazında sayfa sayısı dağılımları göstermektedir. Bulgular, incelenen tezlerin büyük bir çoğunluğunun belirli bir sayfa aralığında yoğunlaştığını ortaya koymaktadır. Yüksek lisans tezi olarak toplam 88 tez incelenmiş olup, bu tezlerin %75'i 101-200 sayfa aralığında yer almaktadır. 0-100 Sayfa Aralığındaki Tezler, toplam tezlerin %13,64'ünü oluşturmaktadır. 200 Sayfa Üzerindeki Tezler, toplam tezlerin %11,36'sını oluşturmaktadır (201-300 aralığı %9.09, 301-400 aralığı %2.27). Bulgulara göre, 400 sayfanın üzerinde hiçbir yüksek lisans tezi bulunmamaktadır

Tablo 5. Terörle Mücadele Konusunda Hazırlanmış Tezlerin Doktora Bazında Sayfa Sayısı Dağılımları

<i>Sayfa Aralığı</i>	<i>Sayı Adedi</i>	<i>Yüzde (%)</i>
0- 100	0	0.00
101- 200	0	0.00
201- 300	7	38.89
301- 400	6	33.33
401- 500	2	11,11
501- 600	1	5,56
601- 700	2	11,11

Tablo 5'teki verilere göre, terörle mücadele konusunda hazırlanmış doktora tezlerinin sayfa sayılarına göre dağılımı incelenmiştir. Tezlerin sayfa sayısı aralıkları ve bu aralıklara giren tez adetleri, 201-300 sayfa aralığında 7 tezle (%38,89) en yüksek yoğunluğu göstermektedir. Bu aralığı, 6 tez ve %33,33'lük bir oranla 301-400 sayfa aralığı takip etmektedir. 401-500 ve 601-700 sayfa aralıklarının her birinde 2 tez (%11,11) bulunurken, 501-600 sayfa aralığında yalnızca 1 tez (%5,56) yer almaktadır. Tabloda 0-100 ve 101-200 sayfa aralıklarında ise hiç teze rastlanmamıştır.

Tablo 6. Terörle Mücadele Konusunda Hazırlanmış Tezlerin Anahtar Kelime Bazında Dağılımları

<i>Anahtar Kelime</i>	<i>Tekrar Sayısı</i>	<i>Yüzde (%)</i>
Terörizm	38	7,75
Terör	35	6,96
Terörle Mücadele	35	6,96
PKK	15	2,39
İstihbarat	7	1,39
Güvenlik	6	1,19
IRA	6	1,19
ETA	6	1,19
Avrupa Birliği	4	0,80
Terörle Mücadele Stratejisi	4	0,80
Türkiye	4	0,80
Terörizmle Mücadele	4	0,80
ABD	4	0,80
Boko Haram	3	0,60
NATO	3	0,60
Hukuk Devleti	3	0,60
Suriye	3	0,60
Birleşik Krallık	3	0,60
Medya	3	0,60
Strateji	3	0,60
Terörle Mücadele Politikaları	2	0,40
Nijerya	2	0,40
Kürt Sorunu	2	0,40
Uluslararası Terörizm	2	0,40
İnsan Hakları	2	0,40
Paris Saldırıları	2	0,40
İnsansız Hava Aracı	2	0,40
İdarenin Sorumluluğu	2	0,40
Sosyal Risk İlkesi	2	0,40

Tablo 6, terörle mücadele konulu tezlerin anahtar kelimelerinin dağılımını göstermektedir. Tezlerde; Terörizm 38, (%7,75), Terör ve Terörle Mücadele 35, (6,96) en sık kullanılan anahtar kelimelerdir. Bu üç kavram toplam kelime kullanımının yüzde 21,6'sını oluşturmaktadır. Bu kavramları PKK 15, (%2,39), İstihbarat 7, (%1,39), Güvenlik, IRA, ETA 6, (1,19) izlemektedir. Avrupa Birliği, Terörle Mücadele Stratejisi, Türkiye, Terörizmle Mücadele ve ABD gibi anahtar kelimelerin her biri 4 tekrarla bu alandaki araştırmaların önemli bir parçasıdır. Boko Haram, NATO, Hukuk Devleti, Suriye, Birleşik Krallık, Medya ve Strateji gibi anahtar kelimeler ise 3 tekrarla konunun disiplinler arası ve küresel bağlamlarını ortaya koymaktadır. Daha düşük frekansta yer alan anahtar kelimeler Terörle Mücadele Politikaları, Nijerya, Kürt Sorunu, Uluslararası Terörizm, İnsan Hakları, Paris Saldırıları, İnsansız Hava Aracı, İdarenin Sorumluluğu ve Sosyal Risk İlkesi anahtar kelimelerinin her biri 2 tekrarla listede yer almaktadır. Tezlerin büyük çoğunluğu, “Terör” ve “Terörizm” gibi temel kavramlara odaklanmıştır.

SONUÇ

Bu çalışma, 2010–2025 yılları arasında Türkiye’de terörle mücadele konusunda hazırlanmış lisansüstü tezleri bibliyometrik analiz yöntemiyle inceleyerek alandaki akademik üretimin nicel profilini ortaya koymayı amaçlamıştır. Elde edilen bulgular, hem Türkiye’deki

bilimsel araştırma eğilimlerini anlamak hem de politika yapıcılar açısından yönlendirici ipuçları sunmak bakımından önem taşımaktadır. Öncelikle, tezlerin büyük çoğunluğunun yüksek lisans düzeyinde yoğunlaşması, alanın akademik ilgi gördüğünü ancak derinlemesine doktora çalışmalarının görece sınırlı kaldığını göstermektedir. Bu durum, terörle mücadele gibi karmaşık ve çok boyutlu bir konunun daha ileri araştırmalarla desteklenmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Yüksek lisans tezleri alana giriş düzeyinde katkılar sağlarken, doktora düzeyindeki çalışmaların artırılmasının, teorik ve metodolojik çeşitliliğin gelişmesine olanak tanıyacağı düşünülmektedir. Çalışmada dikkat çeken bir diğer bulgu, tezlerin anabilim dallarına göre dağılımıdır. Uluslararası İlişkiler ve Siyaset Bilimi odaklı çalışmaların öne çıkmasının, terörle mücadelenin Türkiye akademisinde daha çok uluslararası boyutları ve güvenlik politikaları üzerinden ele alındığını göstermesi açısından önemli olduğu düşünülmektedir. Buna karşılık, psikoloji, sosyoloji ve iletişim gibi alanlarda yapılan çalışmaların sınırlı olması, terörizmin toplumsal ve bireysel boyutlarının araştırmalarda yeterince temsil edilmediğine işaret etmektedir. Bu durum, ilerleyen dönemde disiplinler arası yaklaşımların geliştirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Tezlerin üniversitelere göre dağılımında Polis Akademisi ve Milli Savunma Üniversitesi gibi güvenlik odaklı kurumların öne çıkması, uygulayıcı kurumların akademik bilgi üretimine verdiği önemi göstermektedir. Ancak bu yoğunlaşma, akademik üretimin farklı üniversitelere dengeli şekilde yayılmadığını da ortaya koymaktadır. Terörle mücadele konusunun sadece güvenlik odaklı kurumların değil, tüm üniversitelerin araştırma gündeminde yer alması, akademik çeşitlilik ve bilgi zenginliği açısından önemlidir. Danışman unvanlarının dağılımı, alandaki çalışmaların deneyimli akademisyenler tarafından yönlendirildiğini göstermektedir. Bu bulgu, terörle mücadele gibi stratejik öneme sahip bir konuda akademik rehberliğin güçlü olduğunu ortaya koymaktadır. Öte yandan, genç akademisyenlerin danışmanlık rolünün artırılması, alana yeni perspektiflerin kazandırılmasına katkı sağlayabileceği düşünülmektedir. Tezlerde kullanılan anahtar kelimeler ve dil tercihleri, araştırmaların büyük ölçüde ulusal bağlamda ve Türkçe yürütüldüğünü göstermektedir. Bu durum, yerel sorunlara odaklanma açısından olumlu olmakla birlikte, uluslararası akademik literatüre entegrasyonun sınırlı kaldığını ortaya koymaktadır. Gelecek araştırmalarda İngilizce yayınların teşvik edilmesi, Türkiye'nin terörle mücadele literatürünün küresel düzeyde görünürlüğünü artırabilir. Sonuç olarak, bu çalışma Türkiye'de terörle mücadele alanındaki akademik eğilimleri nicel verilerle ortaya koymuştur. Bulgular, terörle mücadele literatürünün büyük ölçüde yüksek lisans düzeyinde, güvenlik merkezli ve Türkçe odaklı geliştiğini göstermektedir. Gelecek araştırmalar için disiplinler arası perspektiflerin artırılması, doktora tezlerinin teşvik edilmesi ve uluslararası yayınlarla karşılaştırmalı çalışmaların yapılması önerilmektedir. Ayrıca, elde edilen verilerin politika yapıcılar açısından da önemli çıktılar sunabileceği düşünülmektedir. Akademik eğilimlerin analiz edilmesi, terörle mücadelede stratejik planlamaların bilgi temelli bir yaklaşımla güçlendirilmesine katkı sağlaması amaçlanmıştır. Tüm bu öneriler ve analizler, terörle mücadele alanında daha derin akademik katkılar sunarak, uygulamaya dönük bilimsel temelli ve sürdürülebilir politikaların geliştirilmesi için sağlam bir zemin oluşturmayı hedeflemektedir.

KAYNAKÇA

- Acar, A., & Güven, M. (2022). Türkiye'nin Değişen Terörle Mücadele Anlayışı ve Başarıları. *7. Uluslararası Battalgazi Bilimsel Çalışmalar Kongresi* (pp.133-144). Malatya, Türkiye.
- Acaray, D. (2021). Türkiye'de İç Güvenlik ve Kamusal Özgürlükler Arasındaki İlişkinin AYM Kararlarına Yansıması. *Yaşar Hukuk Dergisi*, 3(2), 7-34.
- Ağkaya, O. (2018). Eski Terörizm, Yeni Terörizm: 9/11 ve Eskimeyen Terörizm Söylemi. *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 20(2), 275-298.
- Akbulut, F., & Beren, F. (2014). Terörle Mücadelede Bütüncül Yaklaşımın Sosyal Politika Uygulamaları Bağlamından Algılanması: Suruç İlçesi Örneği. *Akademik İncelemeler Dergisi*, 7(2), 257-283.
- Alptekin, H. (2018). *Etnik Terör ve Terörle Mücadele Stratejileri*. İstanbul: SETA Yayınları.
- Aydın, D. (2006). Terör Eylemlerinin Siyasal Suç Açısından Değerlendirilmesi. *Uluslararası Hukuk ve Politika*, (07), 1-20.
- Barbak, A. (2017). Türkiye'de Kamu Politikası Sürecinde Güvenlik-Kalkınma Bağı: Ulusal Kalkınma Planları Üzerine Bir Araştırma. *Uluslararası İktisadi ve İdari İncelemeler Dergisi*, (18), 263-288.
- Beren, F. (2011). İnsanlar Neden Terörist Olmaz? Dağa Çıkmanın Önündeki En Büyük Engel: Bireyin Toplumsallaşabilmesi. *Uluslararası Güvenlik ve Terörizm Dergisi*, 2(2): 73-86.
- Beren, F. (2013). Terörle Mücadelede Risk Yönetimi: 15 Şubat Eylemleri Örnek Olayı. *Turkish Journal of Police Studies/Polis Bilimleri Dergisi*, 15(1).
- Coşgun, M. (2017). *Johan Galtung ve Chantal Mouffe'da Adalet, Barış ve Uzlaş Kavramları*. Doktora Tezi, Sakarya Üniversitesi.
- Çetindağ, A. F. (2004). *Türk Anayasal Sisteminde Temel Hak ve Özgürlüklerin Sınırlanması Bağlamında Kamu Düzeni*. Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi.
- Demir, G. (2022). *Türkiye'nin Terörle Mücadelede Önleyici Müdahale Stratejisi*. Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Ticaret Üniversitesi.
- Gökdağ, G. (2023). *Terörizm, Türkiye'de Terör Olgusu ve PKK/PYD*. Doktora Tezi, Necmettin Erbakan Üniversitesi.
- Güçlü Nergiz, H. (2014). Türkiye'de lisansüstü turizm tezlerinin bibliyometrik profili (1990-2013). VII. Lisansüstü Turizm Öğrencileri Araştırma Kongresi, 04-05.
- Güler, H., & Kalkan, B. (2023). Değişen Güvenlik Paradigması Üzerine Eleştirel Bir Okuma. *Toplum ve Kültür Araştırmaları Dergisi*, (12), 20-42.
- Güler, T., & Yılmaz, A. (2019). Bir Terörle Mücadele Stratejisi Olarak Belediyelerde Kayyum Uygulaması. *Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 17(4), 129-141.
- Gürel, S. (2015). Terör ve Terör Örgütlerinin Finans Kaynakları. *Uluslararası Yönetim ve Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 2(4), 15-27.
- Koyutürk, B., & Şahin, G. (2022). 11 Eylül 2001 Saldırıları Sonrasında Terörizmle Mücadelede ABD Başkanlarının Söylemleri ve Politikaları. *Diplomasi Araştırmaları Dergisi*, 4(2), 1-17.
- Öktem, E. (2004). Uluslararası Hukukta Terörizm Tanım Sorunu ve Milli Bağımsızlık Hareketleri. *İstanbul Ticaret Üniversitesi Fen Bilimleri Dergisi*, 3(5), 133-147.
- Özgür, E., & Erciyes, E. (2017). Kamu Yönetiminde Yaşanan Dönüşümlerin İç Güvenlik Sektörüne Yansımaları. *Güvenlik Bilimleri Dergisi*, 6(1), 79-109.

- Parlak B. (2011). *Kamu Yönetimi Sözlüğü*, Bursa: Mkm Yayıncılık.
- Polat, D. Ş. (2017). Uluslararası Terörizmle Mücadele Yaklaşımları. *Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 6(1), 117-131.
- Salman, S. (2021). Terörizm: Kavramsal Bir Çerçeve. *Uluslararası Beşerî ve Sosyal Bilimler İnceleme Dergisi*, 5(1), 35-58.
- Seren, M., & Gültekin, E. (2022). Türkiye’de Terörizm Çalışmaları: Lisansüstü Tez Ve Program Müfredatlarının İncelenmesine Dair Bir Analiz. *Terörizm ve Radikalleşme Araştırmaları Dergisi*, 1(1), 22-66.
- Sönmez, Ö. F. (2020). Bibliometric analysis of educational research articles published in the field of social study education based on web of science database. *Participatory Educational Research*, 7(2), 216-229.
- Şimşek, M. (2016). Terörizm: Kavramsal Bir Çalışma. *Akademik Bakış Uluslararası Hakemli Sosyal Bilimler Dergisi*, (54), 319-335.
- Törel, T. (2004). Türkiye’de Terör Örgütlerinin Eleman Temininde Sivil Toplum Kuruluşlarının Rolü. *European Journal of Political Economy*, 405.
- Turaç, B. (2021). *Post-Modern Terörizm ve Liderless Direniş Hareketleri*. Yüksek Lisans Tezi, Uludağ Üniversitesi.
- Usta, E. (2023). *Bir Terörle Mücadele Yöntemi Olarak Durumsal Suç Önleme*. Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Üniversitesi.
- YÖK- Yükseköğretim Kurulu (2025). “Gelişmiş Arama”, YÖK Ulusal Tez Merkezi, <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp>(Erişim Tarihi: 25.07.2025).